

111.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4 lutego 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany maksymalnych norm podatku miejskiego od towarów przywożonych drogami żelaznymi.

Na podstawie ustępu 1 art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. R. № 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. § 9 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 317), zmieniony częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 875), otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustala się następujące normy podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi normalno-torowymi i wąskotorowymi (dojazdowymi) do miast, które przed dniem 1 lipca 1923 r. uzyskały zatwierdzenie statutów o poborze samoistnych podatków od towarów przywożonych, lub wywożonych.

- I. a) dla gminy m. st. Warszawy podatek nie może przekroczyć kolejowej opłaty przewozowej za odległość 40 klm.,
- b) dla gminy m. Łodzi, Lwowa, Krakowa i Wilna podatek nie może przewyższać kolejowej opłaty przewozowej za odległość 30 klm.,
- c) dla pozostałych uprawnionych gmin miejskich podatek nie może przenosić kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

Od przesyłek jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się według sztuki, a nie według wagi podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przekroczyć:

- 1) za konie i bydło rogате rosłe — 2 zł. od sztuki,
- 2) za inne zwierzęta — 50 groszy od sztuki.

II. Podatek od towarów, przywożonych z odległości nie dalszej niż 50 klm. dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich, nie może przewyższać połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm.

III. Podatek od drobnych przesyłek o wadze do 20 klg. nie może przewyższać dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm.

IV. Od ładunków, poniżej wymienionych, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać na kolejach normalno-torowych i kolejkach dojazdowych połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm.

- 1) budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe i osikowe,
- 2) cegły i dachówki,
- 3) cement,
- 4) drzewo opałowe,
- 5) jaja,
- 6) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione,

- 7) karpina,
- 8) kasza krajowa i otręby,
- 9) kości surowe,
- 10) kwas siarkowy i solny i sól glauberska,
- 11) masa drzewna i celuloza, budulec obrobiony,
- 12) masa kamienna,
- 13) melasa,
- 14) mleko i jego przetwory (nabiał),
- 15) nawozy sztuczne i naturalne oraz fosforyty,
- 16) odpadki skór i obrzynki do 4 cm. szerokości,
- 17) papa dachowa,
- 18) pasza, trawa, siano, słoma, plewy,
- 19) piasek, żwir i glina,
- 20) rudy, żuzle, szlaka, wypałki pirytowe,
- 21) smoła węglowa surowa i preparowana oraz gudron,
- 22) szkło tłuczone,
- 23) szmelc,
- 24) szmaty,
- 25) wapień, dolomit palone, oraz wapno,
- 26) zboże w ziarnie, mąka zbożowa, chleb i suchary z chleba,
- 27) ziemniaki świeże, jarzyny, warzywa, buraki cukrowe oraz wytłoki buraczane,
- 28) zwierzęta domowe żywe,
- 29) żelazo i stal surowa (surówka) blacha do krycia dachów”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

112.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 5 lutego 1925 r.

w sprawie protestowania weksli przesyłanych w zleceniach pocztowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) i w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowym (Dz. U. R. P. № 100 poz. 926) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 października 1924 r. w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. U. R. P. № 93 poz. 868) wprowadza się następujące zmiany:

Do § 1. Ustęp 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Nadawca listu zleceniowego, zawierającego weksel, może żądać oddania notariuszowi do protestu wekslu niewykupionego przez dłużnika w terminie płatności.